

[Ib Christensen]

ejendomsbeskatning for at forhindre en kapitalisering af de såkaldte EF-fordele. Det er dér, landbrugets nød ligger, og det skyldes EF-medlemskabet, som vi forudså. Intet parti har mere intenst i årevis advaret dansk landbrug mod EF-medlemskab. Nu er smerten der, og det er kun begyndelsen, man ser.

Det vil være forkert at kanalisere landbrugets trængsler, det animalsk producerende landbrugs trængsler, over i en modstand mod det forslag, som oven i købet for den animalsk producerende, almindelige landmand vil være billigere, halvt så billigt som landbrugets eget forslag om at nedsætte hjemmemarkedsprisen med 5 pct. Jeg sagde i et tidligere indlæg i dag, at det var 1.700 kr. for en almindelig landbrugsejendom, landbrugets eget forslag ville koste. Det er 2.700 kr. Landbrugsgrundskylden for en sådan ejendom med 200.000 kr. jordværdi og et hjemmemarkedssalg på 160.000 kr. ville kun give 1.400 kr. i statsgrundskyld. Den landmand, der virkelig har behov for hjælp, kommer altså efter Landbrugsrådets eget forslag til at betale næsten dobbelt så meget, som han kommer til at betale i denne statsgrundskyld. Det er værd også at holde sig det for øje.

Landbrugets trængsler optager også retsforbundet meget, og vi har advaret intenst i årevis mod den situation, landbruget nu befinder sig i. Vi mener, at en løbende jordbeskatning – selvfølgelig udstrakt til al jord – er én af de veje, der bør gås for at afhjælpe landbrugets nød, så vi kan få ejendomspriserne ned på et niveau, hvor generationsskifte kan finde sted, og på et niveau, der står i forhold til et landbrugsmæssigt afkast og ikke til spekulationsmuligheder, som der nu er tale om. Til det formål er selvfølgelig en generel grundskyld det, der skal til. Det skal sammenholdes med, at vi mener, grundskyld i sig selv er et gode, fordi det fremmer produktiviteten. Statsgrundskyldsforslaget vil jo i modsætning til Landbrugsrådets eget forslag være sådan, at det rammer både den, som ikke producerer, og den, der er effektiv og dygtig, medens Landbrugsrådets forslag i høj grad vil ramme de dygtige og de effektive producenter, ikke mindst de unge landmænd, der har behov for en stor animalsk produktion.

Derfor er der både gode praktiske, konstante og dagsaktuelle grunde til at foretrække regeringens statsgrundskyldsforslag fremfor

det, som landbrugets organisationer selv har opstillet som alternativ, og stærke ideologiske grunde til, at retsforbundet ikke vil modsætte sig dette lovforslag. Retsforbundets folketingsgruppe er efter nøje overvejelser og intense drøftelser nået frem til, at et stort flertal, alt taget i betragtning, vil stemme ja til dette lovforslag og håbe på, at det kan være udgangspunkt for en mere tilfredsstillende, en mere rimelig, en mere retfærdig, en mere omfattende, en mere permanent og en mere grundig løsning af jordspørgsmålet i Danmark.

Niels Anker Kofoed (V):

Dette lovforslag har for så vidt skabt en debat, som jeg er lidt ked af. Landbrugspolitikken skulle have en vis interesse, også i denne folketingssal, men når jeg ser, hvor mange der overværer denne debat, kan jeg jo se, at man ikke har så stor interesse for landbruget, men åbenbart mere for landbrugets produkter i den anden ende af bygningen.

Det, jeg er ked af, er følgende: vi havde ellers en forståelse for landbrugspolitikken i den øvrige del af befolkningen, men dette lovforslag har været medvirkende til, som hr. Erhard Jakobsen sagde, at begynde at grave en grøft, som vi mente var fyldt op. Jeg er ked af den situation, for den viser, at man absolut ikke har forståelse for landbrugserhvervets betydning i samfundsøkonomien. Jeg kan stadig væk ikke forstå, at regeringen tør tage konsekvenserne af det, man gør.

Ganske vist kan man argumentere med en formodet gevinst på 1.200 mill. kr. i devalueringsevinst, hvis den kommer. Men samtidig siger man, at landbruget har en særlig gevinst, hvilket ikke er rigtigt. Må jeg gøre opmærksom på, at den afdæmpning i omkostningsudviklingen, som efter den gamle plan skulle være 400 mill. kr. for landbruget, jo ikke er nogen særlig omkostningsdæmpning, der vedrører landbruget; det vedrører hele erhvervslivet, hvis det er rigtigt.

Dernæst skal man være klar over en anden ting. Vi ved fra prognoserne for 1980, at landbrugets rentebelastning bliver omkring 800–900 mill. kr. større i forhold til 1979. Det skal man betale, og det skal man betale af en indkomst, man ved er faldende i 1980, fordi prisstigningen ikke kan følge med.